HALİL ALKAYIŞ

Bir defasında rüyamda birisi bana Risale-i Nur'u uzatıyor ve silahı bırak bunu al diyor.

1- 1954 Adıyaman doğumluyum, merkez Hacıhalil köyünde ilkokulu, Adıyaman lisesinde ortaöğretimi tamamladım. 1981 Gaziantep Eğitim Enstitüsü Türkçe bölümü mezunuyum, Mardin, Ankara ve Gaziantep'te Öğretmenlik yaptım, 1990'dan beri çeşitli kademelerde idarecilik görevi yaptım halen Adıyaman da idareci olarak çalışmaktayım.

2 – Risale-i Nur'u Adıyaman da, 1973-75 yılları arası tanıdım. Abdullah ÖZTÜRK, Abdülhamit DOĞAN, M. Reşit Sayıner, Nurettin GÜRSOY bizleri eserleri ve üstadı tanıtmaya çalışıyorlardı. Rahmetli Mahmut ALLAHVERDİ abinin evinin altındaki Sıratut mahallesindeki dershaneye arada bir gider kafamda oluşan sorulara cevap arar, yeni sorular sorar gelirdim. Sonra Mustafa DEMİR etkili bir şekilde benimle ev sohbetlerine katıldı. En çokta Abdullah Öztürk'ün tatlı bir üslubu vardı, sorularıma yumuşak ve müspet cevapları hep hazırdı. Kısmette de varmış ki, Üstadın bazı veciz sözleri aklımdan çıkmıyordu. "Mesela; Mariz bir asrın, hasta bir unsurun, alil bir uzvun reçetesi ittiba-i Kur'andır." v.b.

3- Risale-i Nur gerçek bir tefsir olduğu için insanın tüm benliğini sarıyor. Hayatta var olan her şeyle ilgili izahatı var, hastamı oldun; hastalar risalesi, genç isen gençlik rehberi, ihtiyarlar risalesi, hanımlar rehberi, haşir, kader, en önemlisi iman, Mu'cizat -ı Ahmediye v.b, zaten risale-i nuru okuduktan sonra başka eserlerden haz alınmıyor. Tarihçe-i hayatta; *"Risale-i Nur hakaiki islamiyeye dair ihtiyaçlara kâfi geliyor, başka eserlere ihtiyaç bırakmıyor* , kati ve çok tecrübelerle anlaşılmış ki, imanı kurtaracak ve kuvvetlendirmek ve tahkiki yapmanın en kısa ve kolay yolu Risale-i Nurdadır." denilmektedir.

Yine üstadın, "Aziz kardeşlerim, evvel ahir tavsiyemiz, tesanüdünüzü muhafaza, enaniyet, benlik, rekabetten tahaffuz ve itidal-i demi ihtiyardır. " gibi devam eden sözleri

tabi ki bendede müsbet manada değişikliklere vesile oldu.

4-Risale-i Nur'u tanıdıktan sonra çok geniş ve samimi bir dairede olduğumu anlamıştım. Tanıştıktan sonra anlatacak bir çok hatıram var. İlki biz 1975'te üniversite imtihanı için Ankara'ya gitmiştik. İlk defa Ankara'ya gittiğimiz için biraz gezeriz diye seviniyorduk. Gittiğimiz dershane de çorbalar içildi sohbetler yapıldı, imtihanla ilgili güzergahlar tespit edildi. Dedim ağabey buraya kadar gelmişken biraz gezdir bizi. Tabi tabi dediler, çıktık bir dershaneden diğerine bir türlü Ankara'nın çarşılarını göremedik. İkinci gün müsaade isteyip gençlik parkına gittik oh dedik.

1979 veya 80 de Mustafa Sungur Abi Adıyaman'a gelmiş buradan Gaziantep'e gidecekti. Kim beraber gidecek diye araştırılırken rahmetli Mahmut Abiye ben beraber giderim zaten okula gideceğim dedim. Neyse beraber sohbet ede ede Gaziantep'e vardık. Mustafa SUNGUR Abi o sıra Risale-i Nur ışığında "ANARŞİ, SEBEB VE ÇARELERİ " adlı çok güzel bir kitap yazmış, öğretmen yazar, dahası Üstadın talebesi hala o sevinci yaşıyorum. Dili de biraz zor anlaşılıyor. "Oğlum, saatçi Cuma'nın dükkanına gidelim dedi olur dedim ama önce şu pazara bir girelim eskici pazarında eski bir palto aldı giydi engellemeye çalıştım, mümkün olmadı mütevaziliği karşısında çok şaşırdım. Ama bu mesleğe karşı sevgim daha da artı. Halbuki Gaziantep'dekiler istese ona en alasını zevkle alırlardı. Fakat anladım ki, Üstada talebe olmak demek böyle bir şey. Sonra Cuma abiye uğrayıp beraber Aydınbaba dershanesine gittik. Rahmetli Nazım GÖKÇEK abiyle sohbete katıldık.

Bir defasında rüyamda birisi bana Risale-i Nur'u uzatıyor ve silahı bırak bunu al diyor. Artık anladım ki doğru yerdeyim .

5-Risale-i Nur'a maalesef yeteri kadar zaman ayıramıyoruz. Oysa bu külliyatın başkalarına ulaştırılması ve tarafımızdan daha çok okunması sorumluluğumuz var.

Cevap ve teklifleri de yine Risale-i Nur'da;

İhlas risalesinde: Umuru Hayriye'nin muzır manileri çoktur.

Aziz kardeşlerim, Hakaik-i imaniye, her şeyden evvel bu zamanda en büyük maksat olmak ve sair şeyler ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalmak ve Risale-i nur'la onlara hizmet etmek en birinci vazife…

Hem Risale-i Nur'un has talebeleri, baki elmaslar hükmünde olan hakaik-i imaniyenin vazifesi içinde iken zalimlerin satranç oyunlarına bakmak vazife-i kutsiyetlerine fütur vermemek ve fikirlerini onlarla buluşturmak gerekir.

"İman hizmeti, iman hakaik-i bu kainatta her şeyin fevkindedir; Hiçbir şeye tabii ve alet olamaz…"

6-ihtilal kelimesi anlam olarak: ayaklanma, devlete isyan, bozukluk, karışıklık, şerre çalışmak düzensizlik. Yukarıda sayılanlardan hangisi olumlu, karışıklık çıkarma için yapılan bir işin neresinde hayır var? Bir de kutsal bilinen ordu tarafından kendi içinde çıktığı millete karşı yapılması akıl tutulmasından başka bir şey değil.Belki menfaat ve aşırı hırs olabilir. Milletin bütün kültür ve moral değerlerini yok sayan bir şeyin faydası var demek cünundur. İhtilal yine Üstadın ifadesiyle istibdattır.

"Ey dinini dünyaya satan ve küfr-ü mutlaka düşen bedbahtlar! Elinizden ne gelirse yapınız. Dünyanız başınızı yesin ve yiyecek. Yüzer milyon kahraman başlar feda oldukları bir küdsî hakîkate, başımız dahi feda olsun; …Bize karşı gelen böyle bir istibdâd-ı mutlak altında hiçbir hürriyet; ne hürriyeti ilmiye, ne hürriyet-i vicdan ne hürriyet-i dîniye olmam asından, ehl-i namus ve diyanet ve taraftar-ı hürriyet olanlara ya ölmek veya hapse girmekten başka çare kalmaz.

Evet ihtilal böyle bir şey, ya darağacı, İsmet İnönü'nün körükleyip hazırladığı sonunda "Sizi ben bile kurtaramam. "Şartlar tamam olursa ihtilal meşru olur" dediği 27 Mayıs hala acı ve kanlı bir sayfa olarak duruyor.

7-Üstadın müspet hareket metodu; Cenab-ı Allah'ın yaratığı bu alemin kendi seyri içinde her canlıya yetecek kadar olduğudur. İnsanlar karışıklık için hırs göstermezse düzen ve intizam devam eder. Üstat Risale-i Nur eserlerini kainatın fıtri dengesi üzerine inşa etmiştir. Üstat, "Biz muhabbet fedaileriyiz, husumete vaktimiz yoktur" der. Yine Afyon

müdafaasında; ”Eğer, Risale-i Nur’u tenkit fikriyle tetkik eden adliye memurları imanlarını onunla kuvvetlendirip veya kurtarsalar, sonra beni idam ile mahkum etseler, şahit olunuz, ben hakkımı onlara helal ediyorum, çünkü biz hizmetkarız, Risale-i Nur-un vazifesi imanı kuvvetlendirip kurtarmaktır. Dost düşmanı tefrik etmeyerek, hizmet-i imaniyeyi, hiçbir tarafgirliğe girmeyerek yapmaya mükellefiz.” Bundan daha müspet bir bakış açısı ancak Allah Resülünün metodu olur.

8-Gençlerle ilgili mesajımız yine Risale-i Nur’dan yani Üstattan olacak; Bediüzzaman, gençleri, öğrendiği hakikatlerle insanlığı intibaha getirecek yegane güç, hareket ve enerji kaynağı olarak kabul ettiği için, her büyük mütefekkir ve devlet adamı gibi Bediüzzaman da hitaplarında onlara hususi bir yer vermiş ve eserlerinin özünü lahuti vecizeler haline getirerek, cennetin renkli çiçek çekirdekleri gibi onların ruhlarına serptirmiş…

“Bir milletin gençliği ne zaman Kur’ân ve ondan lemean eden ilimlerle teçhiz ve tahkim edilmiş ise, o vakit o millet terakki ve teali etmeye başlamıştır. Gençlik, iman ve İslamiyet ihtiyacıyla yanan ruhları Kur’an tefsiri olan RİSALE-İ NUR füyuzat ve envarıyla doldurmaya başlamıştır. Görüldüğü gibi gençlik, Risale-i Nurun içinde ihtiyaç duyduğu her suale cevap bulacağından onları eserlere havale ediyorum. Günümüzde gençliği bekleyen tehlikeler karşısında imanı kuvvetlendirecek olan Risale-i Nurla gençleri baş başa bırakmak lazım.